

232

ROZPORZĄDZENIE KRAJOWEJ RADY RADIOFONII I TELEWIZJI

z dnia 3 czerwca 1993 r.

w sprawie opłat za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programów radiofonicznych i telewizyjnych.

Na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 grudnia 1992 r. o radiofonii i telewizji (Dz. U. z 1993 r. Nr 7, poz. 34) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Opłacie podlega udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu radiofonicznego lub telewizyjnego.

2. Opłacie podlega zmiana koncesji, jeżeli ze zmiany tej wynika podwyższenie podstawy obliczenia opłaty.

§ 2. W przypadku rozpowszechniania programu różnymi sposobami (rozsiewczy naziemny, rozsiewczy satelitarny, kablowy), opłatę ustala się jako sumę należności za poszczególne sposoby rozpowszechniania.

§ 3. Z zastrzeżeniem przepisu § 5 za podstawę obliczania wysokości opłaty za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób rozsiewczy naziemny przyjmuje się liczbę mieszkańców na obszarze objętym rozpowszechnianiem programu.

§ 4. Wysokość opłaty za rozpowszechnianie programu radiofonicznego i telewizyjnego w sposób rozsiewczy naziemny wynosi:

Liczba mieszkańców	Opłata w mln złotych	
	radiofonia	telewizja
do 0,3 mln	$20 + 10 \times K$	$60 + 30 \times K$
0,3—3 mln	$300 + 10 \times K$	$900 + 30 \times K$
powyżej 3 mln	$800 + 10 \times K$	$2400 + 30 \times K$

K — liczba mieszkańców w pełnych dziesiątkach tysięcy.

§ 5. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu na obszarze obejmującym co najmniej 80% terytorium kraju wynosi:

- 1) w przypadku programu radiofonicznego — 30.000 mln zł,
- 2) w przypadku programu telewizyjnego — 90.000 mln zł.

§ 6. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sposób rozsiewczy satelitarny wynosi:

- 1) w przypadku programu radiofonicznego — 7.500 mln zł,
- 2) w przypadku programu telewizyjnego — 30.000 mln zł.

§ 7. Opłata za udzielenie koncesji na rozpowszechnianie programu w sieci kablowej wynosi:

Opłata w złotych	
radiofonia	telewizja
$5.000.000 + 1000 \times P$	$15.000.000 + 3000 \times P$

P — liczba indywidualnych odbiorców programu w sieci operatora kablowego.

§ 8. Opłaty koncesyjne wymienione w § 4, 5, 6 i 7 stanowią dochód budżetu państwa i wnoszone są na rachunek bieżący — subkonto dochodów — Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji:

M. Markiewicz

233

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 2 czerwca 1993 r.

w sprawie wykładni art. 1 ust. 1 pkt 1 w związku z art. 2 ust. 2, art. 3 i art. 1 ust. 3 w związku z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1992 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:
przewodniczący: M. Tyczka — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: C. Bakalarski (sprawozdawca), T. Dybowski, K. Działocha, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, R. Orzechowski, F. Rymarz i A. Zoll

po rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 13 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470) wniosku z dnia 28 grudnia 1992 r. Prezesa Rady Ministrów o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni przepisów ustawy z dnia 5 czerwca 1992 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 56, poz. 274) przez wyjaśnienie:

- 1) co oznacza sformułowanie użyte w art. 1 ust. 1 ustawy, że osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe oraz pracownicy wymienieni w art. 2 ust. 2 nie mogą być zatrudnione lub „wykonywać innych zajęć” w spółkach prawa handlowego,
- 2) co oznacza sformułowanie użyte w art. 3 ustawy, że „nie można prowadzić działalności na własny rachunek z wykorzystaniem mienia państwowego lub komunalnego”,
- 3) czy osoby wchodzące w skład organów gminy mogą być wyznaczane przez organ gminy do reprezentowania jej interesów w spółkach prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa, innych państwowych osób prawnych, gminy lub związków międzygminnych albo podległych im jednostek organizacyjnych (stosownie do art. 1 ust. 3 w związku z art. 4 ust. 2),

ustalił:

- 1) użyte w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1992 r. o ograniczeniu prowadzenia działalności gospodarczej przez osoby pełniące funkcje publiczne (Dz. U. Nr 56, poz. 274) sformułowanie „wykonywanie innych zajęć” należy rozumieć w ten sposób, że osoby zajmujące kierownicze stanowiska państwowe, w rozumieniu przepisów o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, oraz osoby, o których mowa w art. 2 ust. 1 ustawy, w okresie zajmowania tych stanowisk nie mogą być nie tylko zatrudnione w spół-

kach prawa handlowego, tzn. wykonywać pracy w ramach stosunku pracy w rozumieniu art. 2 kodeksu pracy (umowa o pracę, powołanie, wybór, mianowanie), lecz również nie mogą w tych spółkach wykonywać zajęć, które mogłyby wywołać podejrzenie o stronniczość lub interesowność,

- 2) użyte w art. 3 ustawy sformułowanie „nie może prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek z wykorzystaniem mienia państwowego lub komunalnego” oznacza, że poseł, senator i osoba wchodząca w skład organów gminy nie mogą prowadzić działalności gospodarczej na własny rachunek z wykorzystaniem zarówno odpłatnym, jak i nieodpłatnym mienia państwowego czy komunalnego, w którego władanie weszłyby po wyborze na posła, senatora lub w skład organów gminy, przy czym poseł i senator — bez względu na miejsce położenia mienia, natomiast osoba wchodząca w skład organów gminy — z wykorzystaniem mienia państwowego czy komunalnego na terenie tej gminy, w której skład organów wchodzi,
- 3) pracownicy samorządowi wymienieni w art. 2 ust. 1 pkt 4, mimo że wchodzą w skład organów gminy, mogą być członkami zarządów, rad nadzorczych lub komisji rewizyjnych spółek prawa handlowego z udziałem Skarbu Państwa, innych państwowych osób prawnych, gmin lub związków międzygminnych albo podległych im jednostek organizacyjnych, jeżeli wyznaczeni zostali jako przedstawiciele gmin lub związków międzygminnych, wyłączenia bowiem przewidziane w art. 4 ust. 2 ustawy nie dotyczą osób wymienionych w art. 1 ust. 3 ustawy.

Przewodniczący: *M. Tyczka*

Prezes Trybunału Konstytucyjnego

Sędziowie: *C. Bakalarski, T. Dybowski, K. Działocha, M. Łabor-Soroka, W. Łączkowski, R. Orzechowski, F. Rymarz, A. Zoll*

234

UCHWAŁA TRYBUNAŁU KONSTYTUCYJNEGO

z dnia 16 czerwca 1993 r.

dotycząca ustalenia powszechnie obowiązującej wykładni przepisów ustawy z dnia 10 maja 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej oraz ustawy z dnia 28 maja 1993 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

Trybunał Konstytucyjny w pełnym składzie:
przewodniczący: *M. Tyczka* — prezes Trybunału Konstytucyjnego,

sędziowie Trybunału Konstytucyjnego: *C. Bakalarski, T. Dybowski (sprawozdawca), K. Działocha, H. Groszyk, W. Łączkowski, R. Orzechowski, F. Rymarz i J. Zakrzewska*

po rozpoznaniu na posiedzeniu w trybie art. 13 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o Trybunale Konstytucyjnym (Dz. U. z 1991 r. Nr 109, poz. 470) wniosku z dnia 9 czerwca 1993 r. Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego o ustalenie powszechnie obowiązującej wykładni przepisów:

- 1) art. 1 ust. 1 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1991 r. Nr 72, poz. 319).

Czy zawarte w wymienionych przepisach odesłanie do odpowiedniego stosowania przepisów ustawy — Or-

dynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej należy rozumieć jako odpowiednie stosowanie przepisów ustawy z dnia 28 czerwca 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 59, poz. 252), czy też przepisów każdej obowiązującej ustawy — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej;

- 2) art. 5 ust. 2, art. 6 ust. 2, art. 9, art. 10 ust. 3, art. 18 ust. 2 i art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Senatu Rzeczypospolitej Polskiej.

Czy zawarte w wymienionych przepisach odesłania do konkretnych artykułów Ordynacji wyborczej do Sejmu zobowiązują do odpowiedniego stosowania tych artykułów w brzmieniu ustalonym ustawą z dnia 28 czerwca 1991 r. — Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej, czy też należy stosować odpowiednio przepisy regulujące daną materię w każdej obowiązującej Ordynacji wyborczej do Sejmu;